

mylný; jeho nesprávnost vyniká však i z předpisů hor. zákona samého, jenž o dávkách z hor pojednává ve zvláštní hlavě XI., kdežto poměry bratrských pokladen upravuje výhradně v hlavě X. Jest tedy i tento druhý důvod žal. úřadu v odporu se zákonem.

č. 6238.

Pojišťování pensijní: Přehlížeč skla, který zkoumá, zda vyrobené zboží je prosto vad, a dle toho je třídí, koná činnost převážně duševní a je podroben pojistné povinnosti pensijní.

(Nález ze dne 20. ledna 1927 č. 794.)

Prejudikatura: Boh. 3327/24 a 3827/24 adm.

Věc: Firma Sch. v J. (adv. Dr. Vil. Magerstein z Prahy) proti ministerstvu sociální péče (za zúč. Všeob. pens. ústav v Praze Dr. Frant. Klučina) o pensijní pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad v pořadí instancí, že František K. ve svém zaměstnání u stěžující si firmy podléhal v době od 1. července 1920 do 23. září 1922 pensijní pojistné povinnosti dle zák. z 5. února 1920 čís. 89 Sb. Nař. rozhodnutí dovolává se důvodů rozhodnutí zsp-é, která uvedla, že konaným šetřením bylo zjištěno, že v době oné K. hotové sklo prohlížel, třídil a počítal. Při tom obstarával i zápisy do lístků, dle nichž se brusičům počítala mzda. Tyto práce sluší pokládati za převážně duševní ve smyslu § 1 odst. 2 lit. a) zák. č. 89/20. Františku K. bylo v době té podřízeno 12 ženských sil, na jejichž práce dozíral.

O stížnosti uvážil nss toto: — — — — —

Stížnost vidí nezákonnost v tom, že žal. úřad činnost K-ovu, tak jak byla vyšetřena, pokládá za činnost převážně duševní. Stížnost stojí na stanovisku, že přehlížeč skla není zaměstnancem ve smyslu § 1 odst. 2. lit. a) pens. zák. převážně duševně činným a že tedy pens. povinnosti nepodléhá.

Nss vyslovil však již opět, že činnost přehlížeče skla, který zkoumá, zda vyrobené zboží je prosto vad a je dle toho třídí, je činností převážně duševní. Jeť úkolem takového zaměstnance, aby výrobky dle určitých zásad zkoumal a uplatnil při zkoumání tom své znalosti a zkušenosti. Při zkoumání tom musí si utvořiti úsudek z toho, co — zkoumaje ten který kus — zjistil a z toho, co mu na zákl. jeho znalosti a zkušenosti je známo. Činnost přehlížeče skla je tedy tvořením úsudků, jež třeba považovati za převážně duševní (srovnej nál. Boh. 3827 adm.). Jestliže tedy žal. úřad činnost Františka K., který v kritické době přehlížel hotové výrobky ze skla broušeného a prohlížené kusy třídil na bezvadné a vadné, hodnotil jako činnost převážně duševní a K. proto pens. povinnosti pojistné podrobil, nelze rozhodnutí to shledati nezákonným.

K vývodům stížnosti budiž podotknuto ještě toto: Nál. Boh. 3227/24 adm., jehož se stížnost dovolává, nezabývá se otázkou, jsou-li přehlížitelé skla zaměstnanci převážně duševně činnými čili nic, nýbrž jen otázkou, je-li správný názor, který v rozhodnutí tehdy nař. vyslovil

žal. úřad, totiž že nelze za podřízené práce ve smyslu § 1 odst. 1 zák. pens. považovati takové práce, k nimž je potřebí zvláštní odborné znalosti, a že tedy každý kvalifikovaný dělník pens. povinnosti podléhá. Nss vyslovil v cit. nál., že názor žal. úřadem vyslovený je mylný a že pens. povinnosti pojistné nepodléhají ani dělníci, kteří konají práce kvalifikované, pokud tyto nejsou převážně duševními. Zrušil proto tehdy nař. rozhodnutí, jež týkalo se přehlížení skla, avšak nikoli proto, že by byl shledal, že činnost ta není převážně duševní, nýbrž proto, že žal. úřad tehdy podrobil je pens. povinnosti, vycházející z nesprávného právního názoru, že práce každého kvalifikovaného dělníka zakládá poj. povinnost. Otázka převážně duševní činnosti, pro poj. povinnost rozhodná, nebyla tehdy úřadem ani nss-em řešena.

Irelevantním je, že Zem. úřadovna všeob. pens. ústavu v Praze v přípise z 6. května 1925 oznámila Svazu průmyslníků, že přehlížeči skla pensijní povinnosti nepodléhají, ježto míněním v přípise tom vysloveným nemůže býti žal. úřad vázán. Stejně irrelevantním je, byl-li K. placen dle kolektivní smlouvy s dělníky uzavřené, ježto pro pojistnou povinnost v daném případě je rozhodným jen, konal-li práce převážně duševní čili nic. Kladné zodpovězení této otázky, jež stalo se po právu, má v zápětí, že pens. povinnosti byl podroben.

č. 6239.

Státní zaměstnanci (Slovensko): Jest nárok stát. zaměstnanců na Slov. na stěhovací výlohy posuzovati jenom podle usnesení min. rady z 27. července 1920, či také podle předpisů starších, zejména podle dekretu dvor. komory ze 3. září 1804?

(Nález ze dne 20. ledna 1927 č. 904).

V ě c: Eduard P. v P. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran stěhovacích výloh.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-1 byl jako kancelista přeložen z O. k okr. úřadu v P. Dne 14. srpna 1925 předložil cestovní účet za přestěhování. Nař. rozhodnutím byl st-lem účtovaný tříměsíční plat v částce 4.583 Kč 40 h jako odškodné za přestěhování nábytku z úpravy účtu vyloučen s odůvodněním, že o odškodném při stěhování stát. zaměstnanců na Slov. na systemisovaná místa ustanovených jsou směrodatné předpisy bodu II. D 1 »Zásad pro úpravu osobních poměrů stát. zaměstnanců na Slov.«, schválených usnesením vlády z 27. července 1920, podle nichž uvedeným stát. zaměstnancům, přestěhují-li se, přísluší jen náhrada skutečných, doklady prokázaných stěhovacích výloh z místa jejich bydliště na nové přikázané služební místo. Dále vyloučil žal. úřad z úpravy účtu též částku 378 Kč, účtovanou st-lem z titulu diet za 14 dní, poněvadž předposlední odstavec části IV. prozatímní úpravy cestovních požitků stát. zaměstnanců při služ. cestách mimo úřední místo, na základě něhož byla uvedena částka účtována, obsahuje provedení staršího usnesení min. rady z 19. července 1919 a z 9. prosince 1919, které —